

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 475/2021-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], zastúpenej Mgr. Miroslavom Hanecom, advokátom, Hruštiny 602, Žilina, proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 34/2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 26. augusta 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 34/2018 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní, prikázal mu, aby konal bez zbytočných prietáhov, priznal sťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 1 500 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka 3. mája 2018 doručila žalobu okresnému súdu, ktorou sa domáhala zaplata 3 882,05 eur s príslušenstvom. Uvádza, že od zaslania jej vyjadrenia k vyjadreniu žalovanej (4. decembra 2018) bol okresný súd nečinný, preto sťažovateľka podala 13. augusta 2020 sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedovi okresného súdu. Predseda okresného súdu na sťažnosť sťažovateľky reagoval listom zo 14. septembra 2020, v ktorom sťažnosť sťažovateľky na prietahy v konaní vyhodnotil ako opodstatnenú. Následne okresný súd v napadnutom konaní vykonal pojednávanie 20. októbra 2020, ktoré odročil na účel doplnenia dokazovania na 9. február 2021. Okresný súd listom oznámil sťažovateľke zrušenie nariadeného termínu pojednávania z dôvodu pandémie

a oznámil jej, že nový termín bude nariadený. Keďže termín nariadený nebol v primeranej lehote, sťažovateľka písomne požiadala okresný súd listom z 27. júla 2021 o určenie termínu pojednávania. V sťažnosti ďalej uvádza, že do podania tejto sťažnosti okresný súd na jej žiadosť nereagoval.

3. Sťažovateľka namieta, že okresný súd je nečinný, nevykonáva žiadne úkony smerujúce k odstráneniu jej právnej neistoty, preto dospieva k presvedčeniu, že v napadnutom konaní dochádza k porušovaniu jej označených práv.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zistoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

6. Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o sťažnosti sťažovateľky smerujúcej proti postupu okresného súdu v napadnutom konaní, ktorým malo dôjsť k porušeniu jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. dohovoru.

7. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

8. V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovelo (napr. I. ÚS 11/00),

alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

9. Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je potrebné odmietnuť z dôvodu jej zjavne neopodstatnenosti.

10. K tomuto záveru ústavný súd dospel po zhodnotení všetkých relevantných okolností prípadu. Ústavný súd predovšetkým pripomína, že je potrebné mať na zreteli výnimočnú okolnosť, a to že namietaný postup okresného súdu spadá do obdobia pandémie Covid-19 a s tým spojenými komplikáciami. Okresný súd bol nútený určený termín pojednávania na 9. február 2021 odročiť z dôvodu nepriaznivej pandemickej situácie a vzhľadom na nepredvídateľnosť ďalšieho vývoja situácie mu nemožno vyčítať, že zároveň neurčil ďalší termín pojednávania. S ohľadom na uvedené ústavný súd je toho názoru, že v okolnostiach posudzovanej veci nemožno bez ďalšieho dospieť k záveru, že ide o zbytočný priesťah spočívajúci v bezdôvodnej nečinnosti.

11. Napriek uvedenému ústavný súd konštatuje, že konanie vo veci sťažovateľky hodnotil ako celok. Celková doterajšia dĺžka napadnutého konania v kontexte pretrvávajúcej pandémie a s prihliadnutím na predmet konania (nejde sa o prioritované konanie, pozn.) podľa názoru ústavného súdu ešte nedosahuje takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv sťažovateľky. Preto sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

12. V dôsledku odmietnutia ústavnej sťažnosti v celom rozsahu sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

13. Ústavný súd napokon dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľka v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu namietaného konania dochádzalo k zbytočným priesťahom, predložila ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2021

Peter Molnár
predseda senátu